

İnsanın *felsefi bir duruş* olarak inanmayışını anlarım, en azından böyle konuları ciddiye alıp düşündüğünü gösterir velakin insanın kendi bedenini, varlığını, hayatını mahvetmesini anlamam. Din veya ona benzer inançlar çok sayıda *aptal yetiştirir*, bu doğru, belki aptallığın yetişmesi için de uygun bir iklim sağlar, yine de modernliğin de pek akıllı ürettiği söylenemez, daha çok kendini akıllı sanan, marifeti kendinden menkul, *zevk aldığını düşündüğü şeyler* uğruna mahvolmaktan *gurur* duyabilecek kadar aptallaşmış insanlar üretiyor.

İçki kötüdür. *Yobaz* dediğiniz insanların içmiyor oluşu onu iyi yapmaz. İçince kendinizi daha hoş hissediyor olmanız da iyi yapmaz, birçoklarının içmesi de iyi yapmaz... *Her şey görecelidir* demek de onu iyi yapmaz.

Mutlu olmak için bir maddeye bağımlılık, bir kişiye bağımlılıktan kötüdür ve bir kişiye bağımlılık da, *Tanrı* gibi soyut bir kavrama bağımlılıktan kötüdür, hiçbir şeye bağımlı olmamak en iyisi olabilir ama insanın *Tanrı'dan* kurtulduğunu sanırken, içkiye, sigaraya, sekse ve sair zevklere bağlanması gerçekte büyük bir trajedi örneğidir.